

Olin syömässä auringonsiemeniä lintujen ruokintapaikalla, kun sain tekstiviestin kännykkääni. Hän esitteli itsensä mieheksi nimeltä Roope ja sanoi, että oli murtautunut asuntooni ja uteli minulta paljonko maalaustaiteeni seinillä maksaa. Vastasin kohteliaasti, että noin pari tonnia, joten hän kiitti ja sanoi vievänsä ne mukanaan. Palasin siis tyhjätyyn kotiini, jossa oli vain yksi jakkara. Otin se käsiini ja heitin sen ikkunasta läpi, jolloin varashälytin syttyi. En antanut sen vaivata itseäni, kunnes paikalle saapui poliisi. Aluksi hän luuli minua rosvoksi, mutta kun selitin, että minä olen talon omistaja ja minut on ryöstetty, hän syytti minua vakuutuspetoksesta. Jouduin siis oikeuden eteen, jossa katsottiin minun varastaneeni kaiken tavarani, jotta saisin vakuutusrahat. Ajattelin itseäni modernina Sokrateena, joka tuomittiin ilman pätevää syytä. ”On parempi kärsiä vääryyttä, kuin tehdä sitä.” Sain kolme kuukautta ehdollista vankeutta ja kolmekymmentä neljä tuhatta euroa sakkoja. Jotta saisin maksettua sakkoni aloin esiintyä Raukion keskustassa miimikkona. Palkaksi sain kuusitoista euroa, pari paidan nappia, pilaantuneen banaanin ja vanhentuneen kondomin. Laskeskelin, että minun täytyi tehdä 2125 päivää töitä, jotta saisin sakot maksettua. Se tuntui minusta mahdottomalta tehtävältä, joten hyppäsin paikalliseen suihkulähteeseen uimaan ja samalla poimimaan sinne heitetyt kolikot. Sen jälkeen menin paikalliseen Mc Donaldsiin ja dippasin pääni rasvakeittimessä ihan noin niin kuin muuten vain. Sitten otin huuliharppuni ja vedin hillittömän soolon Mäkkärin palvelutiskillä. Muutama taputti käsiään ja joku heitti minua lasten aterialla päähän. Lähdin siitä lentäen jet packillani kohti Tukholmaa, missä esiintyi Hanoi Rocks. Keskesin kuunnella kolme ensimmäistä biisiä, kunnes salama iski taivaalta ja rikkoi bändin PA-kamat. Keikka ei loppunut siihen, vaan Michael Monroe aloitti eroottisen tanssin, joka sai suosiota varsinkin yleisön naispuoliselta yleisöltä. Minä en lämmennyt moiselle, joten lähdin vapauttamaan Tiibetin Kiinan sorrolta. Siellä tapasin joogin nimeltä Agnus. Hän oli kotoisin Kreikasta ja hän oli juuri lopettanut kolmetoista päivää pitkän meditaation. Minä annoin hänelle almun ja hän alkoi opettaa minulle itämaista viisautta. ”Ei ole mitään minää” hän sanoi ja jatkoi: ”mutta nyt minä menen munkkiluostariin pohdiskelemaan elämän tarkoitusta.” Minä kiitin tiedosta ja lähdin käppäilemään paikallisia kujia. Siellä oli katulapsia, jotka pelasivat jalkapalloa kivenlohkareella. Minä opetin heille banaani potkun ja kiitokseksi sain pinssin, jossa lukee ”I love Tiibet.” Koin olevani jo kovin valaistunut joten päätin lähteä kotiin Raukiolle. Poikkesin New Yorkin kautta, jossa näin, kun Joe Biden ja Donald Trump väänsivät kättä. Joe Biden voitti. Minä astelin lavalle ja huusin: ”Karjala takaisin!”. Muutama ihminen hurrasi, mutta suurin osa oli hiljaa. Minä astelin pois lavalta ja joku antoi minulle vaneeri levyn. Minä löin sen kahtia hurjalla karate iskulla ja lahjoitin palat hyvän tekeväisyyteen. Kun olin takaisin kotona Raukiolla, minuun iski suuri himo pelata golfia padel mailalla. Paikallinen golf viheriö sai luvan kelvata ja minä löin ensimmäisen radan hole in onella. Toiseen meni kolmetoista lyöntiä ja kolmannella radalla minun palloni osui ohi lentävään lokkiin, joka vei ainoa palloni mukanaan. Lähdin siitä Raukion paikalliseen karaoke baariin, missä tilasin oluella jäillä, rasvattoman maidon terästettynä vodkalla ja kahvin viinirypäleillä. Juotuani drinkit minä nousin lavalle ja lauloin Black metallia. Baari tyhjeni ihmisistä ja paikan vihainen omistaja tuli huutamaan minulle, että olin karkottanut asiakkaat. Minä sanoin, että voisin laulaa Aikuisen naisen, joka ehkä saisi ihmiset palaamaan. Omistaja käski minun kuitenkin häipyä. Lähdin siis tallaamaan Raukion katuja, kun vastaani tuli poliisi auto, joka pysähtyi minun eteeni. Ulos astui konstaapeli, joka sanoi: ”mene vankilaan. Mene suoraan vankilaan kulkematta lähtöruudun kautta.” Minä istahdin poliisi autoon ja minut vietiin Raukion Vankileirille. Leirillä tapasin Miguel nimisen miehen, jota syytettiin piraatti tavaroiden myynnistä. Hänestä tuli ainut ystäväni leirillä ja muut hylkivät meitä. Miguel oli myös break dance- guru ja hän tanssi minut pyörryksiin. Minä taas opetin hänelle tangon alkeet. Kiitokseksi

hän antoi minulle viimeisen piraatti tuotteen, joka hänellä oli: Tommy Hilfigerin poolo paidan. Haastoin Raukion kaupungin oikeuteen, väärästä tuomiosta ja se meni läpi, joten minä pääsin pois vankileiriltä ja hyvitykseksi henkisesti kärsimyksistä sain Rapalan vieheen. Koska minulla ei ollut virveliä, heitin vieheen toivomus kaivoon, josta nousi esiin kaivon henki, joka lupasi toteuttaa yhden toiveen. Minä toivoin Bruce Leen kamppailu taidot. Hän toteutti toiveeni. Nyt kun minulla oli kamppailu taidot, menin haastamaan riitaa keskustorille. Voitin neljä miestä ja yhden teini-ikäisen tytön tappelussa. Katosin paikalta, ennen kuin poliisit saapuivat. Loikin siitä kotiini. Tyhjä kotini oli vuokrattu If vakuutusyhtiön mainoksen tilaksi, jossa tavarani oli kuin taika iskusta palannut takaisin. "Dont you worry 'bout a thing" he lauloivat minulle ja minä kiitin tekemällä uskomattoman kierre potkun ilmassa. Menin omaan sänkyyni nukkumaan ja asetin herätys kellon herättämään, mutta se räjähti, joten minun piti herätä aamulla luonnollisesti. Kun olin unessa, näin unta Nirvanan keikasta Reading festivaaleilla, vuonna 1992, jossa minä olin miksaamassa monitoreita. Kurt Cobain kiitti minua esityksen jälkeen ja minä tarjosin hänelle heroiniä, jonka hän laittoi taskuunsa ja kertoi käyttävänsä sen huomenna, kun hänen mummillaan oli syntymä päivät. Heräsin aamulla virkeänä, heroini ruisku vieressäni. Heitin sen sekajätteisiin ja söin aamupalaksi lokin munia. Aamuinen aurinko lämmitti kivasti minun huoneistoani ja päätin tehdä pari piruetta. Sitten menin sohvalle pötköttelemään ja koin olevani todella tyytyväinen elämään. Televisiossa uutiset kertoivat Raukion olevan suomen toiseksi onnellisin kaupunki, heti Konginkankaan jälkeen. Minä hyppäsin kuvaruutuun ja löysin itseni uutis studiosta. Kerroin kameralle, että tämä Toukokuu oli ollut kuummin koskaan mitattu toukokuu. Lisäksi Red hot chili peppers oli yliarvostettu yhtye, vaikka heidän kitaristinsa oli todella tyylitajuinen soittaja. Lopulta kaikki tässä maailmassa on kvanttifysiikkaa, joka saa minun aivoni menemään solmuun. Sekin solmu on lopulta kvanttifysiikkaa. Myös tämä kirjoitus, jota katsot ruudultasi, on kvanttifysiikkaa. Sinä et ole muuta kuin tähtien ydinjätettä. Muista se ensi kerralla, kun juokset marathonia.